

Szerkesztőségi iroda:
Brassai utca 60. sz. alatt,
hová a lap szemléli részét
illető közlemények
küldendők.

Kiadó-hivatal:

Pollák Mór könyvnyom-
dája, hová a hirdetések és
előfizetési pénzek bérmen-
tesen intézendők.

NEMERE

Politikai, társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági lap,
a háromszéki „Háziipar-egylet”
és a s.-sztyörgyi „önkéntes tüzoltó-egylet” hivatalos közlönye.

megjelenik ezen lap heten-
kint kétszer:
szerdán és szombaton
Előfizetési feltételek:
helyben lázhozórdá vagy
vidékre postán küldve:
Égés é. . . 6 ft. — kr
Fél év . . . 3 ft. — kr
Nyegyed év . . . 1 ft. 50 kr.
Hirdetmények díja:
3 hasábos petisórt, vagy
annak helyéért 6 kr.
Bélyegdíj külön 30 kr.
Nyiltér sora 15 kr.

Fővárosi levelek.

Budapest, 1877. febr. 6.

II.

Szünóra van: fegyverszünet. Ez alatt egy kicsit
conversálhatunk az eddig történetekről s a történe-
désről.

A közelmúltban két meglehetősen nagyfontosságú
esemény történt: az egyik az ifjuság konstantinápolyi
küldöttsége, a másik a ceglédiek látogatása Kossuth-
nál; az egyik nagy hasznot hajtott, a másik majdnem
teljesen lerontotta ezt.

Az ifjuság az által, hogy fáklýászenót akart tar-
tani és ennek kérészkolálásában az utolsó becsületes
határig elment, hogy küldöttségileg Konstantinápolyba
ment, hogy Abdul Kerimnek diszkardot vitt: a hazá-
nak kettős hasznot hozott.

Először azt, hogy most már tudja az egész vi-
lág, hogy a magyar szellem határozottan a török felé
hajlik s a magyar nép orosz érdekekből sem semleges-
ségre, sem okkupációra nem vehető rá.

A másik haszon az, hogy most a magyar és tör-
ök nép oly erős erkölcsi szövetségre lépett, mely
többet ér egy rakás „hármass szövetségénél” és párisi
szerződésénél.

Midőn ifjaink a török föld felé irányzák lépteit,
a kerek föld bármely pontján látkétes minden magy-
ar szív együtt dobogott, egyet értett; de e szép
harmoniat megzavarta egy hivatalos vendég: a ceglédiek
küldöttsége.

Kossuth Lajos, mielőtt még a küldöttség elin-
dult volna Baraccione felé, határozottan ki nyilatkoz-
tatta, hogy nem jó haza, s Kossuth szavatartásában —
nyilván — a ceglédieknek sincs okuk kételkedni.
De ők mégis elindultak.

Hogy Budapestre érkezétkor milyen fogadtatás-
ban részesültek a rendőrség részéről, erről, ugy hi-
szem, legjobban, ha nem szólók. A fogadtatás nem a
legbrillanásabb volt. De ez már megtörtént s interpe-
llálták is már ezért s a konstantinápolyból hazatérő
küldöttség díszes fogadtatásának eltiltásaért a minisz-
terelnökök Helfy és Madarász képviselők; erről nem
szólók.

A küldöttség megérkezett Kossuthoz és csakugyan
sikerült is nekik öt annyira megingatni eddigi határo-
zott szigorú álláspontjában, hogy Kossuth Lajos megígér-
te, hogy ha a haza veszélyben forog s a szükség van,
hazájön, még pedig a hűségük letévesése után.

Nem akarjuk mérlegelni, hogy a ceglédi küldött-
ség kivívott sikere Kossuthnak ezen szavai jövőre
mennyiben lesz a hazának hasznára; nem vagyunk
jövendők, csak a jelent vizsgáljuk s ez azt mon-
dják, hogy jelen helyzetünkre nézve nemhogy nem
hasznos, hanem káros is Kossuth behívása.

Káros először azért, mert disharmoniat, szaka-
dást idézett elő az eddig egyformán dobogó szívek
közé. (Mert ne higgyék uraim, hogy minden magyar
egyformán ohajtra várta Kossuth hazajöttét; sokan
szétek attól, hogy az ő hazajötté után talán örökös
szakadás lendett Ausztriára; hála isten! hogy nem
igy történt.)

Káros másodszor azért, mert ez által határozott
bizalmatlanságot provokáltunk Ausztria részéről a mi
részünkre. Most ugy tünik fel Magyarországon minden
osztrák szemében, mint a mely talán az uralkodó ház-
tól s Ausztriától szakítani akar, holott ez nem igaz.
S valóban furcsa is. 67 előtt talán még magán-
levélben sem hívták haza Kossuthot, 67 után előáll
egy pár szélsőbalpárti ember s haza hívja Kossuthot;
ennek nyilatkozata után is, hogy a minket Ausztriával
összekapcsoló köteléket meglazítsa. Es épen most!
most, amidőn imádkozunk kellené, hogy békés egyet-
értés folytán kiegyezés jöjjön létre a két kormány
között a bankkérdésben.

Valóban, ha szorosan megvizsgáljuk monarchiánk
helyzetét, nehezen fér fejünkbe a londoni osztrák fél-
hivatalos „Eastern Bugget” azon mondané, hogy mi
melehetősen közönyt várhatjuk a keleti kérdésben
a legközelebbi lépést, melyet Orosz- és Törökország
tenni fognak.

Miniszteraink már többször értekeztek az osztrák
kormány férfival a bankügyben, s mindeddig nem-
hogy kiegyezés nem jött létre, hanem a fontosabb
kérdésekben közlekedés sem történt.

S erre — az én hitem szerint — volt egy kis
befolyással a ceglédi küldöttség.

Tisza Kálmán vagy kiegyezést hoz létre, vagy
lemond.

A két társország érdekei sok helyen szemköz-
tállanak, ezeket megfordítani nehéz dolog, s nem hi-
szem, hogy ezen kormányoknak sikerüljön; de ebből
még nem következik sem az, hogy a kormány tehet-
etlen, sem az, hogy Ausztriától válni kell.

Ausztriának és Magyarországnak együtt kell tar-
tani, még pedig nemcsak szóbelileg és írásban, hanem
tettleg is, még ha ezen tettlegesség semmittevésben
állna is.

Oroszország szeretné, sőt — mondjuk — köve-
teli, hogy monarchiának egy táncoljon a „keleti bál”-
ban, a mint ő fújja. Igen, majd ha fagy, azaz hogy
akkor sem!

Nekünk is vannak érdekeink, az oroszoknak is
vannak, mi igyekeztünk a magunkét megvédeni és ér-
vényesíteni, tegyen Oroszország is így, de arra sohase!
számítson, hogy egyetlenegy magyar ember is igaz
barma legyen valaha azon szekérnek, mely az orosz
érdekekkel van megrakva.

Mi az oroszok érdekében egy gyufát sem gyuj-
tunk meg, nemhogy egy Uchatust sütnénk el; s ha
semmitsem tesszünk, azt is nem Oroszország hanem a
magunk érdekéből tesszük.

Oroszország a hármass szövetségre utal, midőn
azt kívánja, hogy kormányunk vele egyöntetűen mű-
ködje a keleti kérdés megoldásában, hanem feledni
látszik, hogy azt ő maga hányozor játszotta ki s maga
a cár is semmibe nyilatkozta ki, midőn moszkvai
beszédében azt mondta, hogy „önállóan fog csele-
kedni.”

Tessék! Cselekedjék önállóan!

Mi pedig magyarok igyekeztünk minél hamarabb
és békésebb módon kiegyezkedni Ausztriával s nehogy
szítsuk a viszályt a népek közt nemzetiségi kérdések
s érdekek felszínre hozatala által; így aztán higgadtan,
nyugodtan, szabad kézzel, száraz puskaporrall bevár-
juk a „szünóra” végét, meglátjuk, ki lesz az „előtán-
cos”, mitéle táncot kezd s ki füttyöl hozzá; aztán mi
is elkezdünk táncolni vagy táncoltni, vagy pedig hát-
at fordítunk az egész mulatságnak s aluszunk.

Aliquís.

A keleti kérdés.

Egy február 6-ról kelt távirat jelenti:

Konstantinápolyban nagy reakció tört ki. Midhat
nagyvezér elcsapatott és számtuzetett; Edhem basa lett
a nagyvezér, ki a szultán bátyjának, és az ő-törökpart-
nak tehetetlen eszköze. Kadry bey lett az állam-
tanács feje. Dzsavdet basa belügyér, mely egészen új
állás. Adossidesz efendi külügyminiszter, Musz Tesze-
rájva Ohamel a kereskedelmi miniszter, Hasszim a
drinápolyi kormányzó pedig igazságügyminiszterre ne-
veztetett ki. Az utóbbi kinevezés concessióának tekun-
tik a bolgárok számára, de a többi miniszter mind
tehetetlen. Vámbéry Armint, ki a keleti ügyben
szakértő, megkérdésvén a válság hordereje iránt; ő
átmenetel lát benne az Oroszország előtt való meg-
hunyászkodásra s reakcióra.

Konstantin orosz nagyherceg Berlinbe ment. Ig-
natiev Bécsben két napot tölt, monarchiánkat az orosz-
ok által már elhatározott orosz-török háboruban
teljes semlegességgel akarja lekötöni.

Háromszék megye közigazgatási biz- zottságának február 6. tartott ülése.

Jelen voltak a hivatalos tagokon kívül: Veres
Gyula, Révay Lajos, Földes Bálint, Hollaky Atilla,
Gyárfás Imre, Nagy Károly, Pünkösty Lajos, Újvárosi
József.

Gyűlés megnyitása után főjegyző Horváth László
felszólal, hogy a mult ülés jegyzőkönyvének hitelise-
tése végett bizottság lévén kiküldve, ő a jegyzőkönyvet
ezen bizottság ellenjegyzése mellett a közg. bizottság
határozatához képest elkészítette ugyan, de a „Nemere”
hasábjain „Egy közigazgatási bizottság”
tag” álnév alá rejteztet egyén, annak a tanfelügye-
lő előadásra vonatkozó részét meghamisítottan je-
lezte. Kéri, hogy ezen incriminált passusok felolvasá-
sa után a bizottság nyilatkozzék, hogy a határozatnak
megfelelően lett-e — a jegyzőkönyv fogalmazva vagy
nem. Az illető szakaszok felolvastatván a bizottság
kijelentette, hogy azok híven vezetettek a jökönyvbe
be, s a nélkül, hogy illetővel polemiaba bocsátkozniék,
jegyző eljárását teljesen correctnek nyilvánítja.

A postai fiókokra nézve, miután a közg. bizot-
ság mult üléséből a fiókok megszüntetése végett fel-
terjesztés tétetett, határozatott, hogy mig ezen fel-
terjesztésre válasz jön, a postamesterek utasításának ad-
dig az eddigi statusquot fentartani.

Felolvasottat S.-Szentgyörgy város tanácsa ké-
relme, melyben felfejti, hogy arról értesült, hogy a
minister azon érdekekben, hogy törvényszéki helyül,
melyik város előszerűbb S.-Szentgyörgy vagy K.-Vá-
sárhely, értekezése tette magát a megye főispánja,
törvényszéki elnök és a közigazgatási bizottsággal s

ez okon kéri e kérdésben Háromszék érdekeinek meg-
felelően intézkedni. Főjegyző kijelenti, hogy e kérdés
áttétetett a királyi törvényszéki elnökhöz, ki válaszá-
ban oda nyilatkozik, hogy ez irányban intézkedést
nem kapott s biztosítja a várost arról, ha e kérdésben
felkérve lesz — Háromszék érdekeinek megfelelő elő-
terjesztést fog tenni. A város értesítettini határozatott,
hogy a kérdés még nincsen tárgyalás alatt.

A belügyminiszter értesíti a bizottságot, hogy a
bizottság államhivatali tagjai helyetteseit, az adófel-
ügyelőt kivéve, az illető szakminister határozza meg,
s hogy ezen helyettesek csak az illető szakkörre és a
helyettesítési időre bírnak intézkedési jogokkal.

Ugyan a belügyminister értesíti a bizottságot,
hogy az állam tisztviselők fegyelmi ügyében a köz-
igazgatási bizottság az illető közegek által mindig ér-
tesítendő.

A szemerjai nagy tönkök elhárdatására vonat-
kozó alispáni határozat ellen Nagy Károly ügyvéd
fellebbezést jelentett. Sérlemes csak birtokon kívül
fellebbezhet — fellebbezése visszautasították s az
alispáni határozat helybenhagyatik.

A nagy tönkökkel nehezen megy a megbirkózás,
alig ha nem kell tartalék erőről gondoskodni, hogy
elvitethessenek.

Arvaszéki elnök január hórl tesz előterjesztést.
Előterjesztése tudomásul vétetik.

Ugyan arvaszéki elnök előterjeszti, hogy Kézdi-
Vásárhely, S. Szentgyörgy árva-ügyei a legalszínab-
bul kezelhetők — K.-Vásárhelyt semmi adathoz sem
tudott jutni.

K.-Vásárhely tanácsa kijelentette, hogy ő az árva-
ügyekre vonatkozólag felelőséget nem vállalhat, min-
tán az ujabban választott tanács a régi tanács intéz-
kedéséiről felelőségre nem vonathatik. K.-Vásárhelyt
a legtöbb árva vagyon nincs törvényszerűen biztosítva
és kezelve. Berecken az árvaügyek még a legjobban
kezelteknek. Arvaszéki elnök előterjesztése folytán ut-
sítatik S.-Szentgyörgy, K.-Vásárhely és Bereck vá-
rosokra vonatkozólag e városok statutumához alkal-
mazott javaslatot terjesztetni elő az árvaügyek kezelé-
sét illetőleg.

Adófelügyelő jelentése tudomásul vétetik.

Mérnök jelentés után indítványoztatott, hogy a
ministernek a hadászati utvonala vonatkozólag tett
rendelet törvénytelen, miután ezen rendelet a köz-
gyűlés meghallgatásán kívül tétetett közre. Azért te-
kintettel a téli idő nehézségeire és a több helytt ma-
tatózó kavics-hiányra — ezen munkálat halasztását
el. Ezen indítvány mellőzésével — miután a kavics-
hálmok nagyrésze már is kihordva van s tekintettel ez
intézkedés halasztást nem tűrő voltára határozatott
hogy mennyiben egyes községek túlterhelés lennének
a túlterhelés okát alispán kipuhaltja, a munka
többtel beszámítassék és a szabavétel alkalmával a
minőségére nézve méltányos tekintettel legyen átvétel-
nél az átvevő és belátása szerint a kihordásra is idő-
haladék adassék.

S.-Szentgyörgy város felszólal, hogy mind az
alispán, mind a közigazg. bizottság a város autonó-
miáját sértő s a közigazgatási bizottság hatáskörén ki-
vül eső intézkedésekkel terheli a tanácsot, mennyiben
a város határán belül vízvezetékeset, utcinálási
munkálatokat rendel el. A bizottság akép határozott,
hogy autonomiáját sérteni nem kívánja, de mivel a
községi utak s így a vízvezetések ügye is a k. ig.
bizottság felügyelete alatt áll, a k. ig. bizottság ren-
delkezését a tanácsa a maga hatáskörében végrehajtani
köteles.

Verecs Gyula nézete szerint e collisio legsikere-
sebben elkerülhető lenne, s a városnak a k. ig. bi-
zottsághoz való viszonya is törvényesen tisztázva, ha
a k. ig. bizottság concret esetben hozott határozatai
nem közvetlenül a tanács, hanem az alispán útján ki-
adandó rendellel hajtathatnak végre, mert az alispán
a rendezett tanácsú városok felett áll.

Tanfölyelő néhány község iskolásközének szá-
madásait terjeszti elő s azon felszólalásra, hogy a s.-
sztyörgyi és baróthi gazd. szakosztállyal megoldott
f. népiskola ügyében még a mult évben kelt ministeri
felvilágosítást kérő rendelet előterjesztését miért nem
teszi meg felül: Mindkét iskola igazgatója csak most
terjesztette be az iskolák állapotáról kért felvilágosító
adatokat — ezeket nem volt ideje tanulmányozni, de
a jövő ülésen előterjesztést teend.

Ideje is, hogy már e kérdés tisztáztassék. Néze-
tünk szerint gazdasági szakosztály helyett alreáliskola
lenne felállítandó.

A háromszéki takarékpénztár.

Oroszág pénzügyi calamitásaik között, jól esik
a háromszéki takarékpénztárról konstatalni, hogy
hittel és megbízhatóság tekintetében gyarapodik.